

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 46/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 14 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 23 Co 269/08 a takto

rozhodol:

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. januára 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 14 ústavy v konaní vedenom Krajským súdom v Trnave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 23 Co 269/08. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 7. januára 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal návrh na obnovu konania v súvislosti s rozsudkami Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) a krajského súdu, ktoré rozhodli ako mafíáni. Kým pôvodné konanie bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 34/2005, konanie o obnove sa viedlo pod sp. zn. 16 C 33/2008. Uznesením okresného súdu č. k. 16 C 33/2008-62 z 2. septembra 2008 nebolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Uznesením krajského súdu č. k. 23 Co 269/08-85 z 26. novembra 2008 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Sťažovateľ je toho názoru, že vzhľadom na svoje príjmové a majetkové pomery splňal podmienky na požadované oslobodenie od súdnych poplatkov.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 23 Co 269/08 s tým, aby bolo uznesenie krajského súdu z 26. novembra 2008 a uznesenie okresného súdu z 2. septembra 2008 zrušené. Sťažovateľ zároveň žiada ústavný súd, aby mu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Požaduje tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 16 600 eur.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 23 Co 269/08-85 z 26. novembra 2008 vyplýva, že ním bolo potvrdené uznesenie okresného súdu č. k. 16 C 33/2008-62 z 2. septembra 2008 o nepriznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov sťažovateľovi. Okresný súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov vzhľadom na skutočnosť, že majetkové pomery sťažovateľa to neodôvodňujú. Zistil totiž, že sťažovateľ vlastní byty v B. a v Ž., pričom do 6. júla 2004 vlastnil byt aj v obci V., ktorý predal za 1 992 000 Sk. Odpredal aj pozemky v katastrálnom území obce V. 6. septembra 2007 za 200 000 Sk. Dostal odškodnenie vo výške 10 000 eur na základe rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „Európsky súd“) z 8. novembra 2005, vo výške 4 800 eur na základe rozsudku Európskeho súdu z 27. júna 2006, vo výške 70 000 Sk na základe nálezu ústavného súdu zo 6. decembra 2006 a vo výške 20 000 Sk na základe nálezu ústavného súdu z 23. augusta 2006. Tvrdenie o pôžičke od sestry sťažovateľ nijako nepreukázal. Podľa názoru krajského súdu treba uznesenie okresného súdu považovať za vecne správne, lebo sa zakladá na

rozsiahlom dokazovaní, ktoré bolo správne vyhodnotené. Súčasné majetkové pomery sťažovateľa sú také, že zaplatením súdneho poplatku v sume 3 000 Sk nebudú ohrozené jeho základné životné potreby. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 5. januára 2009.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Predovšetkým treba zásadne uviesť, že k zásahu do základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. do práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nedochádza nepriznaním oslobodenia od súdnych poplatkov, ale až následným zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, lebo iba týmto rozhodnutím dochádza k odmietnutiu poskytnúť súdnu ochranu. Z tohto pohľadu preto ústavný súd nenachádza bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi uznesením krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, a označenými právami podľa ústavy a dohovoru.

Nad rámec už uvedeného možno ešte konštatovať, že majetkové pomery sťažovateľa zistené všeobecnými súdmi (správnosť ktorých sťažovateľ v podstate nespochybňuje) naozaj vedú k záveru o akceptovateľnosti uznesenia krajského súdu. Nemožno teda toto uznesenie považovať za arbitrárne či zjavne neodôvodnené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2009